

21) Ի՞նչ կը պահանջուի չափահաս մկրտուողի Ա. մկրտութեան համար:

Եկեղեցին առաջին հերթին չափահաս մկրտուողէն կը պահանջէ հաւատք: Յիսուս յտակ կ'ըսէ. «Ով հաւատայ եւ մկրտուի, պիտի փրկուի, իսկ ով չհաւատայ, պիտի դատապարտուի» (Մարկ. 16/16): Ուստի, հաւատքը կարեւոր նախապայմաններէն մէկն է՝ այս խորհուրդը ընդունելու համար:

Ա. Գրիգոր Տաթեւացի կ'ըսէ. «Մկրտութիւնը հաւատքի խորհուրդն է, որմէ պարզ կը դառնայ, որ նախ կը հաւատանք եւ ապա կը մկրտուինք»:

Պէտք է մկրտուիլ երկրորդական բաներու պատճառով. կ'ուզեմ պսակուիլ եկեղեցւոյ մէջ, չարէն պաշտպանուելու կամ չի հիւանդանալու համար, կամ ալ չար բան չկատարուելու համար, եւ այլն: Ամէն մէկ չափահաս մկրտուող պէտք է մօտենայ գիտակցարար եւ հոգեւոր գիտելիքներով գինուած խոստովանելով, որ կը հաւատայ Յիսուս Քրիստոս փրկիչին, Անոր տնօրինութիւններուն, կը ցանկայ դառնալ հայոց եկեղեցւոյ անդամ եւ այսուհետեւ ապրիլ աստուածահաճոյ՝ Քրիստոնեայի պատշաճ կեանքով: Եթէ կայ զգացողութիւն սիրտին եւ հոգիին մէջ, ուրեմն անպայման պէտք է մկրտուիլ:

Մկրտութիւնը փրկութեան ճանապարհին սկիզբն է, բայց վերջնական փրկութեան հասնելու համար կը պահանջուի միշտ կենդանի պահել Ա. մկրտութեան խորհուրդով ստացած շնորհները:

ԱՂԱՆԴԱԻՈՐԱԿԱՆ
ՇԱՐԺՈՒՄՆԵՐ

ԲԱՍԸԼԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ
ՀԱՄԱՌՕՏ ՊԱՏՄԱԿԱՆԸ

13. ՊԵՏԱԿԱՆ ԻՇԽԱՆՈՒԹԵԱՆՑ
ՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆԸ

Արդ, յայտնապէս՝ իշխանութիւնները, կառավարութիւնները Աստուծոյ հովանիին տակն են, եւ ո՛չ թէ Սատանային: Անոր համար էր, որ Քրիստոս գինք փորձող Հրեաներուն ըսաւ. «Ինչ որ կայսրինն է՝ կայսրին տուէ՛ք, եւ ինչ որ Աստուծոյ է՝ Աստուծոյ» (Մտթ. 22-22): Պօղոս առաքեալ պետական իշխանութիւններուն հնազանդիլ կը սորվեցնէ, որովհետեւ «չկայ իշխանութիւն մը որ Աստուծոյ չըլլայ, եւ ԱՅՆ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ՈՐ ԿԱՆ՝ ԱՍՏՈՒԾՍԷ ԿԱՐԳՈՒԱԾ ԵՆ», եւ թէ՛ իշխանաւորները «Աստուծոյ սպասաւորներն են», որովհետեւ կարգ ու կանոն կը հաստատեն ու կը պահպանեն՝ ձեռով մը Աստուծոյ գործը կատարելով, բարիքները հովանաւորելով, դրուատելով ու քաջալերելով, իսկ չարիքները պատժելով ու սահմանափակելով (Հռոմ. 13.1-7: Տե՛ս նաեւ Տիտ. 3.1: Ա. Պետ. 2.13-14). որովհետեւ Աստուած անկարգութեան Աստուածը չէ, այլ կարգաւորութեան եւ խաղաղութեան (Հմմտ. Ա.կր. 14.33):

Միրելի ընթերցող, ճՐԱԳ քերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկային մօտ: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտռել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՅԷ.

ՔՈՒ ԽՕՍԲԴ ԽՄ ՈՏԹԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՄ ՇԱԽԱՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս. 119-105)

ԺԱ. ՏԱՐԻ ԿԻՐԱԿԻ, 28 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 2018 ԹԻԻ 43

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ՍԱՏՈՒՄԾԱՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ
Իմաս. 14.1-8: Ես. 33.22-34.1: Ա. Կր. 1.18-24:
ՅԻՍՈՒՄ ԲՐԻՍՏՈՍԻ ԱԽԵՍԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՄԱՏԹԵՈՍԻ 24.27.36

Մարդու Որդին պիտի գայ կայծակի նման, որ երբ փայլատակէ կը լուսաւորէ ամբողջ երկնակամարը՝ արեւելքէն արեւմուտք: Արծիւները կը հաւաքուին հոն, ուր դիակ կայ:

Նեղութեան այդ օրերէն անմիջապէս ետք արեւը պիտի խաւարի եւ լուսինը այլեւս պիտի չփայլի: Երկինքէն աստղերը պիտի իյնան եւ երկնային մարմինները պիտի սասանին: Ահա մարդու Որդին նշանը պիտի երեւի երկինքի մէջ եւ աշխարհի բոլոր ժողովուրդները պիտի ողբան՝ երբ տեսնեն մարդու Որդին, որ կու գայ երկինքի ամպերուն վրայ բազմած՝ զօրութեամբ եւ մեծ փառքով: Երբ մեծաձայն փողը հնչէ, ան իր հրեշտակները պիտի դրկէ, որպէսզի հաւաքեն իր ընտրեալները աշխարհի չորս կողմերէն, երկինքի մէկ ծայրէն մինչեւ միւսը: Թ՛գեմին թող ձեզի օրինակ ըլլայ: Երբ տեսնէք, որ անոր ճիւղերը կը կակուղան եւ տերեւ կ'արձակեն, զիտէք թէ ամառը մօտ է: Նոյնպէս ալ, երբ բոլոր ըսածներս կատարուին զիտցէ՛ք, թէ մարդու Որդին գալուստը մօտ է: Վստահ եղէ՛ք, որ այս սերունդը չանցած ասոնք բոլորը պիտի պատահին: Նոյնիսկ, եթէ երկինքն ու երկիրը անհետանան, խօսքերս պիտի չանհետանան:

Սակայն ո՛չ ոք գիտէ, թէ ե՛րբ պիտի գայ այդ օրը կամ ժամը. ո՛չ երկինքի հրեշտակները, ո՛չ իսկ Որդին, բայց միայն Հայրը:

«Քրիստոսի հետ խաչին վրայ մեռայ եւ այլեւս կենդանի եմ: Ես չէ, որ կ'ապրիմ, այլ՝ Քրիստոս է որ կ'ապրի իմ մէջ» (Գաղատացիներու 2.20): Քրիստոս յաւիտենական կեանքի դուռը բացաւ մեր առջեւ իր մահուամբ խաչին վրայ: Առանց մեր Տիրոջ մահուան ու յարութեան, մենք պիտի չկարենայինք յարութիւն առնել դէպի նոր կեանք եւ նոր կեանքին համար: Քրիստոսի յարութեան օրինակը մեր վրայ առնելու համար, բացարձակ պայման է անոր մահուան օրինակը նաեւ առնելու մեր վրայ: «Քրիստոսի հետ խաչին վրայ» չմեռնողը, Քրիստոսով ու Քրիստոսի համար յարութիւն չի կրնար առնել: Միրելի՛ ընթերցող, դուք մեռա՞ծ եւ աշխարհի համար: Մեռցուցա՞ծ եւ խաչին վրայ մարմինդ իր բոլոր ցանկութիւններով: Եթէ մեռցուցած ես, ուրեմն «Քրիստոս է որ կ'ապրի» մէջդ:

ԳԻՒՏ ԽԱԶ

Քրիստոնեական տօներուն մէջ յատուկ տեղ կը գրաւէ գիւտ խաչի տօնը: 313 թուին, Միլանոյի հրովարտակով, երբ քրիստոնեաներուն արտօնուեցաւ ազատօրէն պաշտել նոր կրօնը՝ քրիստոնէութիւնը, Երուսաղէմը դարձաւ քրիստոնեաներուն ուխտավայրը: Աշխարհի չորս կողմէն քրիստոնեաներ ուխտի կ'երթային Երուսաղէմ:

327 թուականին, այս ուխտաւորներուն մէջն էր նաեւ Կոստանդիանոս Կայսեր մայրը՝ Հեղինէ թագուհին: Ան կ'ուզէր գտնել Յիսուսի խաչափայտը, որ կորսուած էր: Ուստի ան բարձրացաւ Գողգոթա լեռը: Այդ ժամանակ Գողգոթան կը գործածուէր իբրեւ աղբատեղի: Հեղինէ թագուհին պեղել տըլաւ այն տեղը, ուր կ'ենթադրէին գտնել Յիսուսի խաչափայտը: Անոր ենթադրութիւնը միշտ դուրս եկաւ եւ փորուած տեղէն ի յայտ եկան երեք խաչափայտեր: Գիտնալու համար, թէ ո՞րն է Յիսուսի խաչափայտը, իւրաքանչիւրը առանձնաբար դրին մեռած մանուկի մը դիակին վրայ:

Երբ Յիսուսի խաչափայտը մօտեցուցին մանուկին, ան յարութիւն առաւ: Այսպիսով գիտցան Յիսուսի խաչափայտը, որ հետագային փոքր մասերու վերածելով բաժնեցին եկեղեցիներուն:

Մեր եկեղեցին այս տօնը կը յիշատակէ Խաչվերացի եօթներորդ Կիրակին, այսինքն՝ Հոկտեմբեր 23-էն 29-ի միջեւ:

Այս տարի, Մեր եկեղեցւոյ տօնացոյցին համաձայն Գիւտ Խաչի տօնը կը գուգադիպի Կիրակի՝ 28 Հոկտեմբերին:

ԽԱՉԻ ԱՂՕԹՔ

ՔՈՒ ԽԱՉՈՒ ԹՈՂ ՄԵԶԻ ԱՊԱԽԵՆ ԸՎՂԱ, ՏԵՐ ՅԻՍՈՒՍ, ԵՐԲ ԶՕՐԸ ՓԱՌՔՈՎ ԵՐԵԻՄ՝ լՈՒՍԱԽՈՐ ԱՊՄԵՐՈՒ ՎՐԱՅ: Այս ԱՏԵՆ ԹՈՂ ԱՅՕԹՈՎ ՉՆԱՆՔ ՄԵՆՔ՝ ՔԵԶԻ յՈՒՍԱՅՈՐՈՒՆԵՐՍ, ԱՅՂ ՔՈՒ ՄԵՑ ԶՕՐՈՒԹԵԱՄԵՂ ՈՒՐԱԽԱՆԱՆՔ՝ ՔՈՒ ԱՅ ԿՈՂՄՈՒ ԲԱԶՄԱՑ, ԻԲՐԵՒ լՈՅՍԻ ՈՐՈՒՆԵՐ ԵՒ ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ԺԱՌԱՏՈՐՈՒՆԵՐ:

ՕԳՆԷ՛ ՄԵԶԻ, ՏԵՐ՝, ՕԳՆԷ՛ ՄԵԶԻ, Ո՛Վ ՄԵՐ ՓՐԿԻՉ ԱՍՏՈՒՑԸ, ՔՈՒ ՄԵՑ ԱՆՈՒԱՆՈՒ ՓԱՌԱԽՈՐԻԹԵԱՆ ԸՆՍԱՐ. ՏԵՐ՝, ՓՐԿԷ՛ ՄԵԶ ԵՒ ՔԱԷ՛ ՄԵՐ ՄԵՂՔԵՐԸ, ՔՈՒ ՍՈՒՐԵ ԱՆՈՒԱՆՈՒ ԸՆՍԱՐ: ՍՈՒՐԵ ԵՒ ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ ԽԱՉՈՒ ԸՆՍԱՆԻՆ ՏԱԿ ՊԱՐՄՊՈՒՑ ԵՒ ԽԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՄԵՑ ՊԱԸ՛ ՔԵԶԻ ԱՊԱԽԻՆԱՑ ԵՒ ՔԵԶԻ յՈՒՍԱՅՈՐ ԺՈՂՈՎՈՐՈՒՄ:

ՓՐԿԷ՛ ՄԵԶ ՏԵՍԱՆԵԼԻ ԵՒ ԱՆՏԵՍԱՆԵԼԻ ԹԵՆԱՄԻՆԵՐԵՆ: ԱՐԺԱՆԻ ԸՐԷ՝ ՈՐ ԳՈՂՈՒԹԵԱՄԸ ՓԱՌԱԽՈՐԵՆՔ ՔԵԶ ԶՕՐՈՒ ԵՒ ՍՈՒՐԵ ԶՈՂՈՒՆ ԸՆՏ, ԱՅԺԱ ԵՒ ՄԻՑՑ ԵՒ յԱԽՏԵԱՆԱ յԱԽՏԵԱԽԺ: ԱՄԵՆ:

ՄԵՐ ԶԱՅՐԵՐՈՒՆ ԽՐԱՏՆԵՐԸ ՄԻՐՈՅ ՄԱՍԻՆ

Մերը առաջին պատուիրանն է, թէն կանոնական շարքով 12-րդ գլուխը կը կազմէ, սակայն ե՛ր հին օրէնքին մէջ՝ Մովսէսի, ե՛ր նորին մէջ՝ Քրիստոսի Աւետարանին, բոլոր պատուիրաններէն աւելի մեծն ու առաջինը կը համարուի: Օրէնքին մէջ գրուած է. «Տէր Աստուածդ պիտի սիրես քու ամբողջ սրտովդ, ամբողջ զօրութեամբդ եւ ամբողջ մտքովդ» (Բ. Օրինաց 6.5), «եւ ընկերդ՝ անձիդ նման» (Գևտ. ԺԹ. 19): Ինչպէս, որ քու անձիդ չար բան չես ուզեր, նոյնպէս ընկերոջդ պէտք չէ փափաքիս եւ ինչպէս, որ քու անձիդ խնամք կը տանիս եւ բարին կը ցանկաս, նոյնպէս պէտք է ընկերոջդ ցանկաս, որովհետեւ ընկերոջ սերը Աստուծոյ սիրոյն հաւասար է: Ահա թէ ինչու Յովհաննէս աւետարանիչ կ'ըսէ. «Եթէ եղբայրդ, որ կը տեսնես եւ չես սիրեր, Աստուած՝ որ չես տեսներ ի՞նչպէս կրնաս սիրել» (Ա. Յովհ. 4. 20): Ան որ կ'ըսէ, թէ կը սիրեմ զԱստուած, եւ եղբայրն ու ընկերը կ'ատէ, սուտ է որովհետեւ ան որ մարդասէր չէ, նաեւ աստուածասէր չէ: Քրիստոս կ'ըսէ. «Միայն այն ատեն իմ աշակերտներս կ'ըլլաք եւ քրիստոնեաներ, երբ սիրէք զիրար: Ինչպէս, որ ես սիրեցի ձեզ, դուք ես պարտիք սիրել զիրար» (Յովհաննէս 13.35): Քրիստոս ինք այնպէս սիրեց ձեզ, որ իր անձը մահուան մատնեց մեզի համար: Նոյնպէս իրաքանչիւր քրիստոնեայ պէտք է իր անձը մահուան յանձնէ իր եղբօր, ընկերոջ եւ հաւատակիցին համար: Արդ, ի՞նչ պատասխան պիտի տան անոնք՝ որոնք սիրոյ փոխարէն կ'ատեն ու կը չարախօսեն, կը մատնեն ու կը զրկեն:

ՄԱՐԴԸ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՄԻՐՈՅՆ ՊՏՈՒՂՆ Է

Աստուած սէր է, իսկ մարդը՝ Աստուծոյ սիրոյն պտուղը: Եթէ սիրենք մարդիկը զԱստուած սիրած կ'ըլլանք: Ինչպէս աստղերը կը կազմեն գեղեցկութիւնը երկինքին, այնպէս ալ մարդիկ՝ ուրախութիւնը Աստուծոյ: Մարդը տրտմեցնող մարդը՝ զԱստուած տրտմեցուցած կ'ըլլայ: Մարդը չի կրնար սիրով միանալ իր նմանին, եթէ երբեք ատելութեամբ բաժնուած է Յիսուսէն: Մարդը անկարող է համերաշխ ըլլալ իր ընկերոջ հետ, եթէ գտնուած է երկինքի հետ: Ան որ շիտակ չէ Աստուծոյ հետ իր յարաբերութիւններուն մէջ, չի կրնար շիտակ ըլլալ իր նմանին հետ յարաբերական գետնի վրայ: Ան որ կը նախատէ Աստուծոյ ձեռքին գործը՝ մարդը, զԱստուած նախատած կ'ըլլայ:

ՄԻԱՄՆԱԲԱՐ ԱՂՕԹԵՆՔ

ՏԵՐ, ՅԻՍՈՍ ՔՐԻՍՏՈՍ, ՈՂՈՐՄԷ՛, կարիքատրներուն ու նեղեալներուն, վտանգուածներուն եւ տարակուսեալներուն, որբեայրիներուն ու հաւատացեալ ընտանիքներուն, ողջերուն ու ննջեցեալներուն եւ եկեղեցւոյ ընծայաբերներուն: Ողորմէ՛ աղբատներուն եւ կերակրողներուն, ողորմածներուն ու երկիւղածներուն, անտուններուն ու հիւանդներուն, նատրողներուն եւ ճամբորդներուն, խոստովանողներուն ու ապաշխարողներուն, նաեւ անդարձ մեղատրներուն՝ զիրենք ապաշխարութեան բերելով: Եփրեմ Ասորի